

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k,
" pol leta 4 " — " "
" četrtr " 2 " 20 "

Po pošti:

za vse leto 10 g. — k
" pol leta 5 " — " "
" četrtr " 2 " 60 "

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:

Za navadno trisporno vrsto se plačuje: 6 kr. če se tiska 1krat, 5 " " " " 2krat, 4 " " " " 3krat. večje pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štempelj) za 30 kr.

Vredništvo in opravištvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Po volitvah.

II.

Krivo in hudobno nas sodijo naši natprotniki. To se ne dá tajiti. A priznati se mora, da smo napósled v prvi vrsti temu krivi Slovenci sami. Morebiti bode ta naša sodba marsikoga zbudila. Nam se zdi resnična. Enkrat tudi mora biti izrečena brez ovinkov, kakor se bode bajé sploh v prihodnje med Slovenci govorilo.

Volitve so bile vprašanje vladarja do narodov. Narodi so odgovorili. Drugod so narodni zastopniki hitro ljudski odgovor formulirali. Vsaka dežela, vsaka frakcija v Cislajtaniji je po volitvah svoje stanje precizirala, ali ga vsaj skušala precizirati. Samo mi Slovenci molčimo. Po stari navadi zopet živimo iz rok v usta, pravi otroci ali zanikerni gospodarji. Tu si eden ponosno v verzih na prsi trka: „volitve so kazale vsacemu očitno, v katerem taboru je narod naš.“ Tam drug nevoljno prešteva glasove, ktere nam je odtegnila pristranska vlada, nasprotnikova pest ali ktere smo zgubili po neumnosti in neznačajnosti svojih lastnih ljudi. Tretji zopet obupuje nad prihodnostjo slovenskega naroda, ker se sem pa tje stoletja zanemarjeni in tlačeni narod ni vedel braniti sovražniku, ni vedel varovati svoje časti, ni upal potegniti se za pravice, ki so mu tuje in nepoznane. Možje, katerim se je narod zaupal, si dopisujejo o tem, ali se bode ta ali oni poslanec potrdil in marsikoga vprašanje: „Ali Gauster ali Murnik“ bolj peče na dlani, kakor ves naš položaj proti državi, proti sedanji vladi. Vsaka strančica v Avstriji skuša privezati si stare zaveznike, iskati si novih in tako postati kolikor toliko odločiven faktor v državi. Samo mi Slovenci kakor pravi fatalisti čakamo, kaj nam prinese prihodnost. Kolikor je nam znano se Slovenci sami še vprašali niso: „Kaj pa bomo?“ Še manj pa so si na to vprašanje odgovorili.

V Avstriji, kjer zdaj vsaka stranka visi kakor na

lasu in kjer je vse še na vagi, je važen vsak glas, šteje se vsaki dozdevni odlok prihodnjih deželnih zborov. Mi Slovenci smo še s seboj needini, kaj bi s svojim glasom in odlokom. Drugi faktorji v državi pa so se začeli že brigati tudi za naš glas, in čudno dovolj: ni je skoraj stranke v državi, ki bi ne mislila, da sme računati tudi na slovenski glas. Mi molčimo, vsak nas torej sodi po svoje in kakor si nas želi. Časniki vseh barv so zadnje dni govorili o Slovencih, samo slovenski časniki so molčali.

Da se ne bi „Slov. Nar.“ smelo očitati, da je svojo dolžnost zanemaril in molčal, ko je bilo treba govoriti, da bi ga pa na drugo stran ne mogel kdo dolžiti, da je hotel „Slov. Nar.“ prejudicirati in na svojo pest reševal nezrela vprašanja, hočemo za danes le zavrniti nekatere krive misli neslovenskih časnikov in pa zopet navesti mnenja organov, na ktere se navadno v slovenskih merodajnih krogih brezpogojno posluša.

Najprvo se je v peštanskem listu oglasilo, da je v visokih krogih osnovan načrt nasloniti vso državno sistemo na duhovništvo ih se je gledé Slovencev tako le modrovalo: „Slovensko gibanje je kakor priznane le en produkt in sicer s a m o produkt duhovnikov. Ako postane vlada cerkvi prijazna, bode to gibanje takoj nehalo in slovensko vprašanje se bode ravno tako rešilo, kakor se bode rešilo vprašanjegledé tirolske opozicije.“ Ideja pravijo, da je Rauscherjeva. A naj bode čigar hoče, in če bi bili tudi slovenski škofje Rauscherju kaj enacega obljubili, vendar je ideja čisto kriva. Ako postane vlada cerkvi prijazna, gotovo bode nehala vsa opozicija slovenskega duhovstva v cerkvenem oziru, ali ravno tako gotovo je, da bodo duhovniki, ki so v zvezi z narodnimi svetovnjaki narod pripravljali za sedanjo njegovo opozicijo v časih, ko je cerkev v Avstriji imela največo moč, tudi potem ostali zvesti sinovi svojega naroda in da postane njih opozicija tem močnejša, ker je ne bo treba cepiti na dve strani. Pa ko bi tudi moglo

nemogoče postati mogoče, ne bilo bi še konec slovenskemu gibanju, ktero so do zdaj vodili in podpirali vsi zvesti sinovi našega naroda brez vprašanja po stanu in obleki.

Še dalje kakor Rauscher sega stara „Presse“; ona Slovincem ne dá nobene koncesije, ampak lakonično piše: „Slovenci pridejo po vsaki ceni v državni zbor.“ Kar se štirskih Slovencev tiče, vemo, da ne bodo zastopani v državnem zboru. Z matematično gotovostjo se sme trditi, da bode štirski deželni zbor volil na Dunaj Brandstetterja in Seidlna; in da v njih ne bodo zastopani Slovenci, to mora jasno biti vsacemu slepcu, kakor bodo tudi dosedanji slepci med nami po tej volitvi končno morebiti vendar spoznali, da Slovenci ne moremo ostati v zboru, kjer se slovenske ime zasramuje s takimi volitvami in zastopniki, kakor sta omenjena slavofaga. —

Gledé drugih Slovencev je govorila Šuzelkova „Reforma“ besedo, ki se menda ne bo dola ovreči: „Vsi Slovenci od najnovejše ére nimajo ničesa pričakovati, marveč bati se najhujšega. Če bi zdaj Slovenci popustili kaj svoje opozicije, res bi zaslužili zasramovanje, s katerim ustavoverneži zdaj slovensko narodnost grdijo. S svojo opozicijo Slovenci spolnujejo pravo avstrijsko dolžnost . . . . Tisti razlogi, kateri so Tirolce, Slovence, Poljake, Goričane, Istrijane in Tržane izgnali iz državnega zbora, ravno tisti govoré tudi proti vstopu v novi državni zbor.“ Istega mnenja je „Vaterland“, ki pravi: „Mi mislimo, da bi bile spodbudljive in imenitne skušnje Poljakov, Tirolcev in Slovencev v zadnjem državnem zboru vsacega lahko do sita podučile, kaj si je obetati od vstopa v državni zbor. Pa kdor poželjeva po lastni škodi spametovati se, temu nočemo vsiljevati svojega sveta.“ Skušnje med volitvami so menda prijazne svete omenjenih listov več ko preveč potrdile; čas bi bil, da neha oportunistvo, od ktereга ni na nobeno stran po-

Listek.

Slovenski plavičarji med turškimi roparji.

Prijaznosti prejšnjega državnega poslanca g. J. Lipolda v Mozirji, ki je bil našemu listu od začetka do denšnjega dne zvest prijatelj in podpornik, imamo zahvaliti zanimivo pismo njegovega očeta iz leta 1814, ktero bode našim bralcem dokazalo, da tudi Slovenec doživi sem ter tje nekoliko tiste romantike, o kateri se po drugih literaturah popiše knjig na cente, o kateri si pa naši preveč rahločutni pisatelji še ne upajo pisati. Pismo je pisano v prav čedni, čvrsti nemščini in popisuje osodo slovenskih plavičarjev, ki so padli turškim roparjem v roko. Mi bomo priobčili prav živo in s prav dobrim humorom pisano pismo v kolikor mogoče zvesti prestavi. Res se bode v prestavi zgubilo mnogo prvotne originalnosti, vendar mislimo, da bodo naši bralci tudi v prestavi še zadovoljni s krepkimi potezami, s katerimi ded naših domoljubnih Lipoldov opisuje, kar je doživel, in da mu bodo priznali, da je v težavnih trenotkih kazal toliko poguma, kakor zvijače in humora, kader je hotel in mogel zadeti sovražnega roparja. Vsakako pa mislimo, da pojasnimo v nekoliko težavno in nevarno življenje slovenskih rojakov iz savinske doline, ki kupčujejo v podonavske kraje. Pa pustimo ranjkega g. Lipolda samega govoriti:

„Ker je bilo spomladi leta 1814 že aprila meseca

lepo vreme, odpeljal sem se 13. aprila s šestdesetimi splavi*) po Savini iz Mozirja. Po stari navadi smo v Celji zvezali po dve splavi vkup in se torej s 30 splavi peljali v Savo, kjer se pri Radečah zvežejo po tri in tri majhne splavi, tako da smo se z dvajsetimi splavi peljali do Roglice, kjer smo vse povezali v eno veliko splav. Seboj sem imel šest ljudi. Od Mozirja do Roglice smo imeli ugodno vreme in vodo. Blizo Roglice pa je začel hud sever pihati, tako da smo morali tam dva dni počivati. Ko se je sever nekoliko pomiril, odpeljali smo se v Sisek, kjer sem stržil 400 gld. v bankovcih in nekoliko srebra. Ne daleč od Siska blizo male hrvaške vasice pa se je sever zopet ponovil, tudi je začelo snežiti, tako da smo se morali od 26. aprila do 1. maja muditi v tej vasici. Zarad slabega vremena nismo mogli ostati na splavi, ampak smo se morali preseliti v malo krčmico poleg Save. Imela je samo eno sobo in mi v njej en kotiček, kjer smo na slami spali. Vsako noč so se zbirali jako sumljivi ljudje. Da bi jih vsaj nekoliko v strahu imeli, moral je vsako noč eden mojih hlapcev stražiti z napetim dvocevnim samokresom v roki; poleg sebe smo imeli tudi sekire in gorjače, tako da smo bili vsaj nekoliko varni. Vendar smo zarad vednega strahu prav srčno želeli, da bi mogli čem preje zapustiti ta slaboglasni kraj. 1. maja se je sever nekoliko pomiril, tako

*) „Ein Floss — nach Landessprache Splau“ — stoji v rokopisu.

da smo okolo desete ure zjutraj vrvi odvezali in se odpeljali nadejaje se, da pridemo pred nočjo še do šest ur oddaljene večje in na boljem glasu stoječe vasi Puzka. Komaj smo se vozili kake dve uri, že je sapa začela zopet burno pihati. Na vso moč smo morali veslati, da smo rešili blago in življenje. Že čez dve uri smo morali ustaviti in se jako napenjati, da smo prišli h kraji. Veter je hudo razsajal. Torej smo si obetali, da se v kratkem potolaži in da vendar še pridemo v Puzko. Vendar smo se motili in prisiljeni smo bili na tem nesrečnem kraju prenočiti. Po večerji in skupni večerni molitvi (na vsaki splavi je splošna navada, da se vsako jutro in večer glasno moli rožni venec, apostoljka vera in še nekatere kratke molitvice) smo do 11. ure sedeli okolo ognja na splavi razgovarjaje se, koliko plavičarjev je bilo že tukaj oropanih; jaz sam sem vedel o enem pripovedovati, ki je bil v boji z roparji celo ubit.

Ob enajstih sem se vlegel jaz in 5 hlapcev k pokoji. Utrujeni smo hitro zaspali. Šesti — doslužen vojak — je ostal na straži. Zarad velike zime si je netil majhen ogenj.

V najboljem spanji me zdrami hud dim, ki me je skoraj zadušil. Hotel sem pokregati našega stražnika, kako da tak dim dela; ali komaj sem bil oči odprl, ko zapazim šest ljudi, vsacega oboroženega z dvema pistolama, kratkim krivim mečem in puško. Oblečeni so bili turško, na glavi so nosili turban, sicer pa široke

kazati ne trohice dobička, pač pa škode več, kakor je utrpel naš mali in slabi narodič.

Dopisi.

Iz Kranja, 5. julija. [Izv. dop.] (Volitve — nemškutarska ošabnost — katastralni uradniki — železnica.) Volitve za okolico in mesto so se, kakor se je Vam telegrafično naznanilo, srečno vršile; za okolico ni bilo nobene skrbi, nemškutarija ima tukaj ravno toliko upanja, kakor lanski sneg. Zvoljena sta dr. Razlag z 82 in kanonik Kramer z 88 izmed 89 glasov. Bolj trda je bila za mesto, kjer se nekoliko uradnikov z nekaterimi nepremišljenimi privrženci še zmiraj narodni stvari nasproti stavi, pa zadnja volitev jih je prepričala, da boče težko šlo, tukaj kakšen terrain za nemštvo pridobiti. Pa ne še toliko Kranj kakor Loka, ki z nami voli, se je za nasprotnega kandidata potegnila in ker je prva volila, se je bilo od kraja bati, da bomo padli. Pa nastopila je potem naša falanga in ni samo tukajšne nemškutarje premagala, ampak tudi pobila loško večino. Volilna komisija je bila vsled zadnjih nesrečnih volitev v mestni zastop celó nemškutarska, niti Derbič niti g. župan sta imela toliko takta, da bi bila enega narodnih volilcev v komisijo pozvala. Najsmehnejši, pa ta beseda premalo reče, je bil predsednik te komisije sam; on je imel volilno postavbo tudi po slovenski tolmačiti, pa prišla je taka žlabudra na dan, da je bilo bogme groza ga poslušati. Čudil sem se od ene strani netaktnosti g. Trillerja (tako se imenuje naš najnovejši filolog); od druge strani pa potrpeljivosti volilcev, da smo mogli kaj takega prenesti. Ne govorim na dalje o pristranskem ravnanju te slavne komisije, kako je glase zametavala, druge pa sprejemala, ne oziraje se prav nič na ugovore volilcev, obrnem se naravnost k veselemu izidu te volitve: g. Jugovic je dobil 104, vitez Höfer, nasprotni kandidat 85 glasov. (Zadnjikrat je bil razloček samo za neka 2 glasa.) Da smo tako slavno zmagali, so tudi gospé velike veliko pripomogle, glasovalo jih je okoli 16, in razun ene vse za narodnega kandidata. Slava jim, in še enkrat slava! Veselje v mestu je bilo veliko, večer je šla muzika po ulicah, mladina posebno je bila vsa vneta in je vpila: Živela Slovenija! Tudi pevska serenada je bila g. Jugovicu namenjena, pa dež je neusmiljeno

kratke višnjeve hlače, bele nogovice in rumene črevlje. Pet izmed njih je bilo poleg tega oblečeno v dolge rumene sukne s širokimi kratkimi rokavi, za širokim pasom so jim tičali samokresi in sablje. Eden pa, ki mi je kasneje življenje otél, je nosil kratko črno sukunjico z kratkimi širokimi rokavi. Da je bila suknja iz črnega sukna, spoznal sem samo na rokavu, ker je bilo vse drugo tako rekoč posuto in pošito srebrnjakov, ki so se svitlo očiščeni tisočerno lesketali. Za vratom ni nobeden nič imel, glave so imeli do turbana gladko obrite. Vsi so nosili močne brke, razen 18 let starega mladeniča, ki pa je imel že prav roparski obraz in me je kasneje tudi še do smrti prestrašil, kar bom pa niže doli popisal.

Prvi trenotek sem mislil, da ni res, kar vidim, in da so le navadne žive sanje, ktere sem tolikokrat v enakih položajih imel. Oči sem torej odpiral in zapiral, ščipal sem se v stegna; ko pa sem se konečno lotil blizo mene ležečega hlapca in se je ta gani! in oglasil v znamenje, da me je razumel, prepričal sem se, da so nas zajeli tuji, gotovo neusmiljeni roparji, proti kterim se ne moremo niti braniti, še menj pa vbežati.

Videl sem, da je človeška pomoč in rešitev nemogoča, obliil me je mrzel polt, na vsem truplu sem se tresel in debele kaplje so se mi pocedile po čelu.

Ta trenotek se mi vzbudi vera in obrnil sem se s trdnim zaupanjem do Boga, od kterega edinega sem mogel v svojih žalostnih razmerah pričakovati tolažbe, rešitve in poguma. Po dobri katoličanski šegi se mi pripravil k smrti, obudil sem popolno kesanje, molil sem tri božje čednosti in druge pri nmirujočih navadne molitve. Svoje življenje sem čisto izročil božji volji.

(Dalje prih.)

lil in vse pokazil. Nekteri nemškutarji se že karajo, da so volili nasprotno, ker narodni meščani ne hodijo več v njihove krčme in štacune. In tako mora biti; zakaj bi se nemškutarjem denar nosil, če ima narodni trgovec ravno isto blago in isto ceno. Discipline je treba, kakor jo imajo Čehi in kmalu se bo nemškutarska ošabnost ponižala. V tem se povsod greši in tudi tukaj, ker drugače bi se ne bil eden teh ljudi upal reči: „Če porinem Slovenca pri enih vratih ven, pa pri drugih zopet pride.“ Kaj takega si je treba zapomniti in značajno ravnati; mehko srce in lahka misel, to kruh ni dober ampak kisela.

Te dni so nas zapustili gg. uradniki od katastra, ki so tri léta imeli tukaj svoje bivališče. Med njimi je bilo mnogo Slovanov poštenih narodnjakov, ki so podpirali našo stvar v vsakem oziru; bili so udje čitalnice in se pri besedah tudi aktivno udeleževali, peli, muzicirali so z nami, pa tudi glasovali pri volitvah. Težko smo se ločili od teh naših bratov, bog jih obvari!

Železnica se bliža dovršitvi, ne bo preteklo mnogo dni, videli bomo že mašino se mimo voziti. Dela se prav okusno, samo daljava od tod v Ljubljano (4 mile) je po onem ovinku proti Loki prevelika in tudi cena previsoka (za III. razred blizo 87 kr.) Meščani pravijo, da se bodo raje s svojimi prilikami v Ljubljano vozili; če si vzameta dva ali trije priliko vkupaj, jih voznja v Ljubljano in nazaj manj stoji, kakor po železnici; k temu je čas v njihovi oblasti, kar je tudi veliko vredno. Vozni red za Kranj tako ni preveč ugoden.

Iz Postojne dne 8. julija. [Izv. dop.] Dne 27. junija so se sešli iz kmečkih občin Planinskega in Postojnskega okraja možje pri nas, da bi volili dva poslance v deželni zbor. Pred volitvijo so bili med volilci živahni nagovori zaradi mož, kterim naj bi se poslanstvo izreklo. Pri tej priložnosti se je slišala ostra kritika zoper ravnanje društva „Slovenije“ in sicer splošno zaradi tega, ker to društvo v tako važnej zadevi zaradi priporočevanja kandidatov za deželne poslance ni sklicalo občnega zbora, marveč je baje pomnoženi odbor vzel si pravico po svojem mnenju kandidate nasvetovati; osebno pa se je izrekala nejevolja zaradi tega, ker se dr. Zarnik nikjer za poslanca nasvetoval ni, on, kteri se je neustrašno in neomahljivo z združeno Slovenijo potezal; nevolja se je zaradi strastnega osebnega sovraštva med posamezni volilci izrekati slišala. Javno so se grajali bog ve kje skovani sovražni spisi zoper dr. Zarnika, kteri so ravno nasprotni mnenju tukajšnega ljudstva, ktero Zarnika zaradi njegovega obnašanja spoštuje. Omenilo in splošno grajalo se je to, da so dopisi Zarnika le grdili, popolnoma pa zamolčali, kako je bil on sprejet, ko je prišel taborovat v Cerknico, kako si je prosto misleče ljudstvo prizadevalo v njegovej okolici biti, posebno pa kako sijajno ga je zopet odpeljajočega spremilo. Pretehtavalo se je delovanje „Slovenije“ sploh in primerjalo delovanju sosednjega enakega društva „Soče“. Namen tega spisa ni napak naštevati marveč k narodnemu napredku in delavnosti izbujati posebno pa pokazati, kako je naše ljudstvo tukaj politično izurjeno. Ko se je omenilo, da boče dr. Zarnik gotovo v Trebnjem izvoljen, so odstopili volilci, kteri so mislili zanj glasovati in sklenili so priporočena kandidata soglasno voliti, kar se je tudi zgodilo, le edin uradnik je volil svojega poslanca, kterega še v svojej modrosti imenovati ni vedel, tisti pa, kteri po svojej vesti tega storiti si niso upali, so pa odstopili in niso glasovali. Veselilo bi nas bilo, ako bi se bili tukaj naši narodni politični prvaki pri pomenkih in corpore udeležili in se tukaj od naših volilcev praktične politike učili. Se ve da bi bili tukaj sem ter tje slišali besede, ktere bi jih bile ogrele, to pa bi bilo ravno zanje koristno kajti nasprotovanje človeka izmodruje. Tedaj ne sovražimo tistega, kteri ima različno mnenje od nas!

Še moram omeniti, da je sprožil pri posvetovanju vrl narodnjak, obče znan župan misel, naj bi se v Ljubljani in ako to ni mogoče na Notranjskem ustanovilo narodno neodvisno društvo, ktero bi delalo na podlagi napredka in svobode za razvitek in omiko slovenskega naroda. Ta nasvet se je splošno sprejel in nadejamo se toliko bolj gotovega vspeha, ker so se v

tej reči posvetovali možje, kteri imajo splošno ljudsko zaupanje. Od Tebe pa, kteri si nas prvi k napredku nagovoril, pa tudi pričakujemo, da boš tudi v tej zadevi tako delaven, kakor si bil do sedaj zaradi izbujenja narodne zavesti v našem kraju prvi in mnoga leta; mi se od Tebe nadejamo, da boš tudi vsaj o ustanovitvi društva početju na čelo stopil.

Iz Solkana, dne 6. julija. [Izv. dop.] Dopis iz Solkana je našega gospoda c. k. okr. glavarja barona Pinota, kakor se iz njegovega odgovora posnema, hudo razžalil. Pa kaj zato? Saj to je moral že naprej prevideti, ko si je dal kandidaturo od nekterih mamelukov ponujati, da bo s tem zedel v sršenovo gnezdo. Za boga! tudi mi smo razžaljeni, strašno razžaljeni, da se nam hoče ptujec v naše deželno zastopstvo vriniti. In kaj bi ne bili posebno zdaj, ko vlada prezira naše svete pravice, ko gre za naš narodni obstanek, za našo prihodnost? —

Gospod baron! mi dobro vemo, da ste marljiv državni služabnik in da se nam skazujete pravičnega, za kolikor Vam je pripuščeno; vemo tudi, da se potegujete za deželne koristi, kar je sicer Vaša dolžnost, kajti za škodo Vas ni menda vlada semkaj postavila. Vse to smo že večkrat javno in tudi v „Slov. Nar.“ priznali. V Vašem službovanju ste pa tudi že jasno dokazali, da ste vladni služabnik in da se morate po tistem vetru sukati, ki piha iz Dunaja: Na primer, ko ste ukazali na dan šempaskega tabora Slovence s žandarji in policaji od goriškega mesta odganjati, z ovadbo proti rodoljubnim Sočinim odbornikom. To so fakta, o kterih se niste drznili besedice ziniti v Vašem odgovoru, in ki jasno govore, koliko da sme slovensko ljudstvo pričakovati od takega poslanca, ki mora na višo komando proti njemu postopati in ki bi moral tudi v deželnem zboru na tako komando glasovati proti njihovim pravičnim tirjavam, ako bi Vas nezavedeni, oslepljeni ali zapeljani volilci na poslanski stol posadili.

Ali boste mar za Slovenijo glasovali, Vi, ki ste zastopnik vlade, kteri je že sama beseda „Slovenija“ naglaven greh? ali za vresničenje naših narodnih pravic, Vi, ki ste morali lani na dotično Tonkli-ovo interpelacijo odgovoriti: „Vlada priznava sicer §. 19, pa ona že nekaj dela, pustite jo v miru!“ (se ve, da z drugimi besedami, ki so pa tako kaj takega pomenile); in če bi se Vam posrečilo, priti v državni zbor, ali bi mogli Vi tirjati znižanje davkov, ktere Vaša gospodinja, vlada, predlaga?? — Roko na srce, gospod baron! in spoznajte sami, da mi kot pravi rodoljubni Slovenci in svobodni možje se moramo posebno pri sedanjih razmerah na vse kriplje braniti od vlade odvisnih, ali sedanjih vladi vdanih in nenarodnih poslancev. To je naša sveta dolžnost in spolnovaje to dolžnost se bomo do zadnjega trenutka z vsemi pripuščenimi sredstvi proti Vaši izvolitvi upirali.

Po volitvah pa Vam dokažemo zopet v „Narodu“ (če bo treba), da ste v resnici kandidirali, kako? in kteri mameluki, da so Vas v tem podpirali. — Na zdravje za zdaj in Bog daj, da bi Vas te vrstice že slavno propalega kandidata našle! —

Dopisnik iz Solkana.

Iz Istre, 4. julija. [Izv. dop.] (Pet zastav.) Sliši se, da tudi mi Istrani smo se začeli zavedati. Da živi slovenski duh med nami, to je res, pa ne povsod. Videl sem nekaj čudnega. — Dne 3. in 4. t. m. so napravili dolinski fantje godbo za ples, ter so tudi polževo se vrtili. Videti to čudno napravo sem jo tudi jaz zraven primahal. Ali žalibog! ka vgleдам „pet zastav“, pa nobene narodne. Ogledujem in prva je bila angleška, druga turška, tretja ogerska, četrta ruska in peta avstrijska. Dobili so jih fantje iz Trsta od starih parobrodov, bile so vendar vse raztrgane in umazane, hujše ko najzanimnejši berači. Visele so, videti je bilo enako ko mrtve vrane, ki se jih za strašilo obesi.

Čudno vendar, da dolinski nadžupan tega ni umel, da to je sramotno za celo vas. Vi občinski odborniki, lepo ste pokazali došlemu ljudstvu nad tisoče k semenju, da ste Slovenci, ker vam nad glavami take baže zastave vihrajo.

Politični razgled.

O dunajski vladi za zdaj ni posebnega poročati. V gosposko zbornico bode imenovala nekoliko „pérov“, med drugimi tudi finančnega ministra Holzgethana. Sliši se tudi, da je ponujala ministerstvo zopet Plenerju in Banhansu, in da je čisto zadovoljna z novimi konfiskacijami časnikov, ki so se začele v Pragi in tudi že po drugih mestih.

V delavski pravdi na Dunaji je zlasti to pomenljivo, da se često sliši ime Taaffejevo in Beustovo, češ da sta hotela ta dva delavsko gibanje porabiti za svoje namene.

„Linz. Tgpt.“ pripoveduje neko sicer ne posebno verjetno varijacijo o prihodnjem postopanju naše vlade in pravi: g. Beust, g. Taaffe in knez Mensdorf so spravo s Čehi že toliko kakor dognali, a Potočkemu posameznosti niso povedali. Ko bodo česke volitve dognane, začne se na vitezovo dogovarjanje s českimi deklaranti, da bi se ti pregovorili, naj ido v deželni in državni zbor. To se bode zgodilo in s pomočjo velikega posestva dobode jezuitska stranka večino v deželni zboru. Potem pojdejo Čehi tudi v državni zbor. Ob istem času se bode v ministerstvu mnogo spremenilo, in ostaneta samo Taaffe in Holzgethan še ministra. G. Beust je neki porok, da Poljaki pridejo v državni zbor, ki bode pridržal ogersko spravo, ustavo pa bode predrugačil v smislu oktoberske diplome. „L. Tgp.“ sicer trdi, da ima te vesti iz dobrega vira, mi vendar smo jih tú navedile kot znamenje, kako celo resni časniki ne morejo najmanj vedeti, pri čem smo, in kako čudne že ugibljejo.

Deželni zbori se snidejo drugo polovico meseca avgusta. Njih delavnost bode le kratka, ker je na eno stran vladi treba državnega zbora in iz njega delegacij, na drugo pa vladi ni mar za deželno avtonomijo, ktero je s početka svojega vladanja tako živo poudarjala in o kateri je celo Beust pisal vsem zunanjim vladam.

Dogovori med prof. Massen-om, Tirolci in konservativno-klerikalnimi deželnimi poslanci se bodo po stari „Presse“ vršili konec tega meseca. Omenjeni list trdi, da ti dogovori ne morejo imeti nobenega uspeha, ker pridejo Slovenci za vsako ceno v državni zbor. — Čudno od kod stara „Presse“ to vé; nemogoče res ni, kakor mi poznamo svoje ljudi.

Mestne volitve na Češkem so do zdaj še neznanne, od strani vladnih organov se razodeva hud terorizem.

Iz Lvova se brzojavlja, da je imel 7. t. m. popoldne Smolka največ upanja zmagati. Vendar volitev ni še določena, ko to pišemo. Agitacija je strahovita židi glasujejo za državnozborniško stranko.

Španjsko iskanje po kralji bi utegnili imeti resne nasledke. Prim je res krono ponudil hohencolernskemu princu Leopoldu in princ je odgovoril, da prevzeme španjsko krono, ako bi kortesi za to glasovali. Na Francozkem je to zbudilo velik hrup. V zbornici interpelovani minister zunanjih zadev je rekel, da francoska vlada ne more trpeti, da bi ktera tuja vlast posadila svojega princa na španjski prestol. Ko bi se kaj takega zgodilo bodé vlada svojo dolžnost storila. Minister Ollivier je naravnost govoril o vojski in v Parizu je splošno mnenje, da pride do vojske, ako pruski princ res misli na španjski prestol. Španjski kortesi bodo 1. avgusta kralja volili. Ministerjalci mislijo, da dobode Leopold veliko večino in da pojdejo španjske barke v eno nemških ladjostaj po novega kralja. Berolinski časniki se čudijo vojnemu trupu na Francoskem in pravijo, da ne vedó, s kom se hoté Francozi vojskovati. Obetajo si, da se bode stvar mirno razvila. Sicer pa da pruska vlada ničesar ni vedela o tej kandidaturi in da tudi ni gotovo ali jo Leopold prevzame. Ta zadeva bode vsaj prvoprihodnje dni strašila v politiki.

Iz Pekinga je dobil londonski list sledeči telegram: „Tukaj je bila velika ljudska vstaja proti Francozom. Vsi francoski duhovniki, usmiljene sestre, francoski poslovnik Rochechouart, francoski konzul in trije

Rusi so ubiti — glavna cerkev je zažgana.“ Telegram je datiran 26. junija.

Razne stvari.

* (Dr. Dominkuš contra Brandstetter.) Z raznimi zvijačami in vsled ne postavne napačnosti pri prvi obravnavi se je pravda g. dra. Dominkuša zaradi žaljenja česti proti g. Brandstetterju pretekli ponedeljek še enkrat obravnavala — eno leto skoraj po dogodjaji, kterege je bilo treba dokazavati po spominu posameznih prič. Priče g. dra. Dominkuša so izpovedavale kakor prvokrat — dve ste bile tudi prisegle že pred konečno obravnavo. Brandstetterjeve prič so se zdaj po preteklem letu več spominjale, in naravnost trdile, da Brandstetter razžaljivih besedi ni govoril, česar prvokrat niso trdile. Brandstetter je spoznan nekrivega. Bilo je to čudno obravnavanje. Brandstetter je nazoče slovenske svedoke, „Slov. Narod“ in še marsikaj napadal kolikor je hotel, izgled svojega mojstra so posnemali njegovi privrženci: vodja obravnave g. Šalamun pa je kakor gluh in mutast strmel v svoj papir in molčal k vsemu. Ne vemo, kdo bo drugokrat hotel iti pričat, če sodnik tako malo vé ali hoče varovati svedoke proti napadom obtožencev. Delavska pravda na Dunaji kaže, da imajo tam gledé svedokov in njih govorne svobode sicer tiste postave, a da se drugače rabijo. Proti razsodbi je oglašena pritožba. Poleg vsega je še to prepomenljivo, da je ravno isti sodnik pri prvi obravnavi razsodil za „kriv“ in zdaj za „nekriv.“

* (V „Novica h“) beremo sledeče vrstice: „Da tudi o trebanski volitvi „Tagblatt“ laže in na drugi strani podira, kar je zidal na prvi, temu se nihče ne čudi, kdor značaj in namene tega lista pozná. Da pa tudi „Slov. Nar.“ nekako tak-blatuje, to je, da resnične dogodbe nalašč prevrača in da le dr. Poklukarja na oder stavi, dr. Razlaga pa za koulisami pušča, to še zmiraj kaže — tendencijo „Nar.“ V poslednjem listu so „Novice“ z malo besedami pravo povedale, kako in kaj je bilo v Trebnem. Kot zaupnika in pooblastenca „Slovenije“ sta dr. Razlag in Poklukar prevzela gotovo neprijetno nalogo, osebno dovršiti to, kar volilni odbor pismeno ni mogel za tega del, ker zagovorniki in protivniki dr. Zarnika so si ostro stali nasproti. Dr. Razlag in dr. Poklukar sta častno rešila poslanstvo svoje na hvalo vseh rodoljubov, katerim sloga ni prazna beseda. Če „Narodu“ ni po všeči, da je občespoštovani dr. Poklukar za dr. Zarnika po odločni njegovi želji prvi pred volilci besedo poprijel, naj gre dr. Zarnika samega zmirjat, kteremu mora prevračanje resnice res že gnjusno biti. Naj tedaj sl. vredništvo „Slov. Nar.“ ustavi besedo lažnjivim pripovedkam, — če ne, bomo mi začeli resnico brez ovinkov razkladati. Dosti je že tistih škandalov, ki so prav voda na mlin nasprotnikom našim. Volitve so kazale vsacemu očitno, v kterem taboru je narod naš.“ — Kar se tiče bistva, t. j. volilnih dogodjajev, o tem bomo kasneje še marsikaj pregovorili. Denes le nekatere, morabiti osebne besede. „Novice“ mislijo, da so nam bog vedi koliko strahu napravile, ko so nam zažugale, da „bodo resnico brez ovinkov govorile.“ Kar se tiče sumničenja v tem žuganju zavitega, nam smejo „Novice“ verovati, da je svet že toliko pameten, da nihče ne bo o vredništvu „Slov. Naroda“ mislil, da je morebiti kradlo sreberne žlice, ali da v naši pisarnici sedi do zdaj nezvohani morivec dunajskega urarja Melicharja, če „Nov.“ pravijo, „da bode resnico govorile brez ovinkov.“ To smo tudi mi že davno želeli in smo jim dali marsikter spodbudljiv izgled. Resnico je treba govoriti brez ovinkov — to tirja dolžnost od vsacega neodvisnega časnika. Samo želimo, da ostanejo „Novice“ — mož beseda! Potem bomo vsaj zvedeli, kako da se ravno za trebanjski okraj ni postavil tretji kandidat, zvedeli, kaj pomenjajo mnogobrojna pisma, ki so se iz Ljubljane pisala v trebanjski volilni okraj, kaj pomenja starček Potočnik in njegovi programi in njegova priporočila in še marsikaj. Če se bode po tej „resnici brez ovinkov“ zvedelo, da je dr. Zarnik nekorektno postopal, potem bomo tudi o Zarniku govorili odkrito, kakor smo vajeni.

Ali je Zarniku gnjusno, kar smo mi do zdaj pisali, tega ne vemo, ker njegovih obisti in njegovega srca do zdaj še nismo imeli prilike videti. Da pa se ne bodo „Nov.“ pri svoji resnici že s početka motile, naj jim povemo, da je naše vredništvo čisto neodvisno in brez vsake ože zveze z dr. Zarnikom, in da so na krivi poti, če mislijo, da imajo zdaj Zarnika kot „geissel“ proti „Slov. Narodu“ v rokah. Kakor malo si dajemo kaj zapovedavati od dr. Zarnika, ravno tako malo si dajemo od „Novic“ zaukazavati, kako naj mi poročamo o tem, kar zvemo. „Sloga“ je prazna beseda le v očetistih, ki hočejo vedno le komandirati, drugi pa naj bi ubogali brez vprašanja. Tako daleč vsaj „Slov. Narod“ še ni, da bi se podvrgel taki slogi. Vse drugo drugod in drugače.

* (V velikem posestvu kranjskem) ni voljen g. dr. Savinšek, kakor se nam je prvokrat telegrafiralo, ampak g. baron Rastrern, dika kranjskega plemstva.

* (Na Srbskem) nehajo ob enem trije časopisi izhajati zaradi pomanjkanja naročnikov; med temi je znani „Vidov dan“, ki je celih 10 let izhajal. To znamenje ni veselo in kot neveselo ga oznanjajo tudi srbski listi, kateri iščejo vzrokov v tem, da se poznanje knjige in znanje čitanja v Srbiji premalo širi, posebno v nižem narodu.

* (Prof. Oskar Schmidt) se v „Tagp.“ huđuje nad Slovenjegrádčani, češ da proti njemu niso postopali „nobel“, ker mu niso oznanili, da imajo že v mestu družega kandidata. Zanašaje se, da bode gotovo voljen je potoval v Trst in se drugje ni mogel brigati za drugo kandidaturo. Da g. Schmidta peče, ka je izostal iz štirске legislative, to mu pri znanem njegovem častilakomnem značaji radi verujemo; to pa naj on nam veruje, da se bode Štirska tudi brez njega tako dobro ali slabo vladala, kakor do zdaj in da ga ne bode niti trenotek nikjer pogrešala. R. I. P.

* (Baron M. Rast) je sklical v Maribor shod, ki ima ustanoviti poleg „Fortschrittsvereina“ še drugo politično društvo, po izgledu nemško-liberalnega društva v Gradcu. Brandstetter in njegovi pripadniki dobodo torej konkurencijo, kakor jo je dobil lastnik tukajšnjih postreščekov.

* (Konfiskacija in prepoved). Znani R. L. Zimmerman je bil sklical v Gradcu shod pod milim nebom, kjer bi bili Zimmermanovi odgojenci imeli „massenhaft“ izstopiti iz katoliške cerkve. Vlada je shod prepovedala kot „nevaren državi.“ Zimmerman je potem napisal v svojo „Freiheit“ žolčnat članek, kterege je policija konfiscirala.

* (Morice pl. Kaiserfeld) je sprejel volitev za Hartberg. V Murau-u, kjer je bil Kaiserfeld tudi voljen, bode torej nova volitev.

* (Nov baron) G. Konrad — Eybesfeld se je v zahvalnem pismu idrijskim volilcem prvokrat javno podpisal za barona. En vidljiv uspeh Konradovega poslovanja na Kranjskem torej imamo — njegovo baronstvo. Dem Lande kann geholfen werden.

* (Narodna inteligencija na Češkem). Iz Prage se telegrafira dunajskim listom: Volitev dekana na juridični fakulteti je bila živahna. Sešlo se je 365 volilcev. Izvoljen je narodni kandidat dr. Petruška z 12 glasovi večine. Vidi se iz tega, kako narodna je inteligencija na Češkem.

* (Mariborski nemškutarji) so hoteli preteklo nedeljo v Št. Lenartu napraviti nek špektakelj in so ondočnim prebivalcem delali strašanske obljube. Ker obljub niso držali, so jim št. lenartski nemškutarji sami pobili in razmetali njih razsvetljava, kar je naše viteze tako prestrašilo, da so se varno zaprli po sobah in da so si še le drugi dan upali na svetlo.

* (Iz Ljubljane) se nam piše: Z včerajšnjim mešanim vlakom se je pripeljal trgovec g. N. iz Loke na Štirskem v Ljubljano na semenj. Po opravljenih opravilih je prišel danes o poldne v gostilnico k „Mostu.“ Pri kosilu ga premore slabost, da se zvrne. Oštir pošlje hitro deklo po mestnega zdravnika gosp. F... a, a on namesto da bi šel brž pomagat, jej reče, da nima časa, ker ima družih opravil. Na to teče dekla k dr. K., kterege pa doma ni bilo. Vrnivša se najde g. N.

že skoraj mrtvega. Gre še enkrat k F...u, kateri jej pa — vrata odpre in jo zapodi. Nato gre oštr sam zdravnika iskat. Nek policaj ga vidi teči in ga vpraša, kam da gre. Ko mu pove, pravi policaj, da gre sam po F...a, da bo moral iti. Ko pride res čez nekaj časa ž njim, najde g. N. — mrtvega in se blizo tako zadere: „Kaj mu čem? Kaj mislite, da mu bom življenje dal?“ Ko so ga jeli okolistoječi karati in mu djali, da bi se bil brz ko ne pri življenju ohranil, ko bi bil kdo o pravem času tam, da bi mu bil puščal, je djal: „Kaj me boste kregali, dajte mi raji kos „prate“ pa polič vina.“ Če se prevdara, da je F...eva brivnica (F. je tudi brivec) komaj 20 korakov od „Mosta“, in da je bilo pri g. N. ali za življenje ali za smrt, mora vsak reči, da se je g. F... zelo zagrešil kot človek, kot zdravnik in kot mestni služabnik. Bilo mu je več za brke, ktere je v istem času pobril, ko za življenje poštenega možá, skrbnega očeta in — dobrega narodnjaka. — Slavni naš magistrat pa naj gleda v prihodnje bolj pazljivo, kako njegovi sluge svoje dolžnosti spolnujejo, če ravno so nemškutarji. Zavoljo nemškutarja ki svojo dolžnost zanemarja, je moral umreti pošten Slovenec. Lahka mu zemljica!

Dunajska borsa 8. julija.

Enotni drž. dolg v bankovcih	59 fl. 65 kr.
Srebro	118 „ 35 „
Napol	9 „ 70 „

Prodaja. (2)

Konjiška grajščina prodaja 1500

vedrov belega in črnega vina iz svojih imenitnih vinogradnih hribov v

Vinarjah, Ritterspergu in v Konjicah 1867, 1868. in 1869. leta.

Prodajalo se boče in sicer brez sodov 18. julija v Žiškkih kletih, eno uro od Poličan.

19. in če treba tudi 20. julija v Konjiških kletih.

Pri kupčiji se založi polovica kupa, druga polovica ko se vino odpelje.

Prodano vino se zna 4 tedne v grajščinskih kletih popustiti.

Če bi trebalo, se gg. kupcem tudi prazni polovnjaki po dobri ceni prodajo.

G. kupce vabi

knjeza Windischgrätza opravnik v Konjicah.

Szalatnay.

Dober kup kinč za gospode in gospoje.

Ta kinč izdelan iz nove kovi (imenovana novo zlato) odvišen dela pravi kinč, ker ta novi izdelek v barvi in obliki ne stoji za pravim, in ima to dobroto, da vsa stvar ne valja 4. del tega, kar se mora pri pravem plačati za obliko: torej si tem češče lahko vsakdo omisli najnovejše in najmodernejše. Celo strokovnjaki se lahko motijo pri tem delu, tako natanko je vse ponarejeno.

Najnovejši kinči vse modične oblike iz novega zlata, ktero zmerom ohrani zlato barvo in je torej motljivo podoben pravemu kinču s ponarejenimi kamni in postekljenjem hakor oblika tirja.

Broše, fine po kr. 40, 60, 80, f. najfineje po f. 1.50, 1.80, 2, 2.50.

Uhani, finih par po kr. 50, 80, f. 1, najfineji po f. 1.50, 2, 2.50.

Cele garniture, broše in uhani, 80 kr., f. 1.20, 1.60, najlepše delane f. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.

Brasleti, fini po kr. 50, 80, f. 1, najfineje delani f. 1.50, 2, 3, 3.50.

Najlepši kolierji po kr. 90, f. 1.20, 1.50.

Medailoni, fini po kr. 20, 40, 60, najfineji kr. 80, f. 1.50.

Glavniki za v lase, z novo zlato lepšavo po kr. 30, f. 1, 1.50, 2, 3.

Prstani, motljivo izdelani, z raznimi ponarejenimi kamni po kr. 30, 40, 50, 60, 80, f. 1.

Najlepše urne verižice za gospode, kratke po kr. 50, 80, f. 1, 1.50, 2. Dolge benečanske oblike f. 1.40, 1.80, 2.

Iglice za gospoje po kr. 20, 40, 60, 80.

Gumbe na srajce po kr. 10, 15, 20, 30.

Manšetne gube po kr. 20, 30, 40, 60, 80.

Ovratne gube po 5 in 10 kr.

Cele garniture srajčnih in manšetnih gumbic najlepše delo po kr. 50, 80 f. 1, 1.50.

Šnopič malenkosti k uram, prav lepo sestavljen po kr. 60, 80, f. 1.

Pravi zlati prstani s kamni po f. 1.50, 2, 2.50.

13lotne puncirane srebrne verige, vogenji pozlačena, kratke po f. 3.50, 4. dolge po f. 6, 7.

13lotni srebrni medalijoni, v ognju pozlačeni in postekljenji f. 2.50, 3.

Najmodernejši jekleni kinči.

sestavljeni iz mnogih lepobrušenih jeklenih iglic.

1 broša po kr. 40, 60, 80, f. 1; 1 broša srebrno obrobljena po f. 1.50, 2, 3; 1 par uhanov po kr. 50, 60, 80, f. 1; 1 par uhanov v srebrno obrobljenih po gl. 1.50, 2, 3, 3.50.

Srebrnina, najfineja 13lotna, najnovejše oblike.

s uradno marko c. kr. dunajske puncarije.

Le ker sem na debelo po ceni nakupil starega srebra, mi je mogoče, po sledeči ceni pravo srebrnino prodajati; staro srebro jemljem v zameno.

1 ducend nož 15 f., 1 ded. vilic 15 f., 1 ded. desertnih nož 10—50 f., 1 ded. desertnih vilic 10—50 f., 1 ded. žlic težk 58 f., otročjih žlic 35 f., kavinskih 26 f., 1 velika žlica za juho 18 f., 1 žlica za sočivje 12 f., 1 žlica za ribe 12 f., 1 čajni precejnik 5 f., sladkorni razsipavec 10 f., razsipavec za poper 8 f. 50, klešče za sladkor 6—50 f., povoj za prtiče 4 f., solnica, priprav. tžk 5 f., solnica, dvojna 10 f., jajčni drobljač 5 f., 1 kupica za vino krasna 18 f., posoda za jesih in olje 30 f., korbic za sadje dobro delo 30 f., ročni svečnik 9 f., 50, itd. itd.

Vse to blago se dobi za to ceno v tej kakovosti edino pri podpisnem trgovcu. Cena se zastonj naznanja. Zapisnik cene je vsakomu zanimljiv. (13)

Krasobazar, A. FRIEDMANN-a na Dunaji, Praterstrasse Nr. 26.

Epileptični krč (božjast)

pismono zdravi specialni zdravnik za božjast doktor O. Killisch v Berlinu,

zdaj: Luisenstrasse 45. — Ozdravil jih je že nad sto. (27)

Igrače in društvene igre.

Skrbljeno je za vsako dete, mlado in staro, bogato in revno. V Beči ni druge kupčije, kjer bi bil tako razen izbor in bi se tako ceno prodajalo. Razne zanimive znanostne igre za šolarje, in ogromna izbirtka novih zanimivih družabnih iger za otroke vseh starosti i. t. d.

Nekoliko teh iger:

Krasno oblečene punčike, po kr.: 30, 50, 80, gl.: 1, 2, 3, 4.

Neoblečene punčike, po kr.: 10, 20, 30, 40, 50, 80, gl.: 1, 2.

Mehanične tekajoče punčike z glasom in gibljivo glavo, rokami in nogami, po kr.: 70, 90, gl.: 1.20.

Loterije in tombole po 20, 30, 50, 80 kr.

Kladivo in zvon, kr.: 10, 20, 30.

Domino, po 20, 30, 50, 80 kr.

Šah, fino, s figurami, gl.: 1.30, 1.50, 2.

Kegljji, po 10, 20, 40, 60, 80 kr.

Nagajive igre, po 20, 30, 40, 60, 80, kr., 1 gl.

Gradbene omarice, po 20, 40, 60, 80 kr., 1, 1.50, 3 gl.

Kubus-igre, po 30, 60, 70, 90 kr., 1.20, 2 gl.

Risarski aparati, kr.: 30, 60, 90.

Kasete za délo, kr.: 60, 80, gl.: 1, 1.50, 2.

Piano, po 1.50, 2, 3, 4.

Pozavne, trompete, bobni, vijoline, gitare, melodiji, dude, harmonike, cimbele in drugi instrumenti jako cenó.

Igrače za nespametne otroke iz lesa in kavčuka, po 15, 20, 30, 50 kr.

Razne živali namahu, po 5, 10, 20 kr.—1 gl.

Živali čisto naravno delane, 50 kr., 1—2 gl.

Druge igre, 1000črne izbirtke, 10 kr.—4 gl.

Družabne igre po 30, 50 kr., 2 gl.

Najnovejše knjige s slikami, za deklice, z ali brez teksta, po 10, 15, 25, 45, 65, 80 kr., 1 gl.

Brez poduka se otroci učé brati po novih omaričah za branje s slikami, 1 o. 1 gl.—Igraje se otroci učé raznih del na rokah po novih delavskih solah, ena taka 80 kr., gl.: 1.20, 2, 3.

Globusi po 50, 80 kr., 1, 1.50, 2 gl.

Laterna magika, imenovana čarobna svetilnica, prijetna zabava za mlado in staro, s 2 podobami, pokr.: 65, 85, gl.: 1.50, 2, 3, 4, 5.

1 majhen steklen instrument, imenovan čudežni ptič, s katerim se more posnemati petje vsacega ptiča, ta jako zanimiva stvar velja le 25 kr.

Kovčeg angleška orodja, napolnjen z vsakojakim hišnim orodjem, po gl.: 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 4, za otroke po kr.: 25, 35, 60, 80, gl. 1.

Izvrstne Fröbelnove igre za samodelovanje, največja izbirtka za deklice in dečke vsake starosti, 1 igra po 80 kr., 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50 gld.

Tiskarnice, popolne, z abecedami in potrebščinami, za odrasčene otroke 80 kr., gl.: 1.20, 1.80, 2.50, 3, 4—5.

Čedna knjižica za zaznamovanje in pletenje s 30 novimi obrabci, po 5 kr.

Razne igrače v skatljice izdelane v stoterni izbirtki, za deklice in dečke, po kr.: 10, 20, 40, 60, gl.: 1—2.

Zanimajo in kratkočasijo

novi salonski umetni ognji, brez slabega duha, raznovrstni, po kr.: 3, 5, 8, 10, 15.

Ognjišča, kuhinje, hlevi, prodajalnice, sobe, saloni, vse z ali brez oprave.

Otročja gledišča po 35, 60 kr., 1.20 gl.; hranilnice po 10, 20, 30 kr.; metamorfozne igre po 20, 40, 60, 80 kr.; roulette-igre po kr.: 35, 50, 80, 1 gl.; tekoče miši po 50 kr.; tekoče železnice po 2, 2.80 gl.; otročje ure, fine z bilom po 35 kr., drugačne po 10, 15, 20, 30, 40.

Pistoleti, karabinke, puške s pokom, po kr.: 20, 40, 80, gl.: 1, 1.30, 1.50.

Kositarjeve sablje po 20, 30, 40, jeklene po 90 kr., 1.30 gl.

Raznovrstne magnetične igrače, ki v vodi plavajo za magnetom, 1 skatljica po kr.: 10, 20, 30, 50, 80, gl. 1.

Porcelanast servis za kavo, čaj, jedila po velikosti, kr.: 60, 80, gl.: 1.50, 2, 2.50.

Jako zanimive in kratkočasne za vsako starost so čisto novo sestavljene čarobne kasete. To so čedne kasete vse z natančnim podukom, tako da vsakdo lahko copra a la prof. Bosco, 1 kasete po pripravah po gl.: 1.40, 1.80, 2.30, 2.80, 3.50.

Zemlja in njeni prebivalci, za umne otroke jako priporočljivo; to je štui s globom pravilno delanim in vsi svetovni prebivalci v svojih narodnih nošnjah, pod vsakim šjezično ime, velja samo 35 kr.

Živali s kožo preoblečene, prav trajlive, po kr.: 35, 50, 80, gl.: 1, 1.30, 1.50, 2.

Razne živali z naravnim glasom po kr.: 50, 80, gl.: 1, 1.30, 1.50, 2, 2.50.

Kositarjeve prav trajljivo delane kočije, carbriolets, fiacres, comfortable in drugi večji in manjši vozovi, vsi s konji, po kr.: 30, 50, gl.: 1, 1.50.

Dunajska konjska železnica, železnice in barke po kr.: 50, 80, gl.: 1, 1.50.

Fotograf, zabavljiva igra, s katero je res mogoče fotografije delati, s podukom, po 20, 40 kr.

Amerikanska vojaška igra, ali 3 konje združeni v enega. To je amerikanska svobodna zastava, ki je ob enem trompeta in pokojča pistolja. Prav čedno po 80 kr.

(10)

Krasobazar, A. Friedmann na Dunaji Praterstrasse Nr. 26.